

Grenå 18-12-2020

Høringssvar fra Ungeindsatsen og Ungdommens Uddannelsesvejledning vedrørende forslag 1 og 2 i forbindelse med implementering af fase 2.

LMU for Ungeindsatsen og Ungdommens uddannelsesvejledning har udarbejdet dette høringssvar med kommentarer til forslag 1 og forslag 2 i forbindelse med implementering af helhedsorienteret indsats.

I april 2019 udkom Zachos rapport (forslag 1) på baggrund af et politisk bestilt arbejde og et grundigt forarbejde med interviews mv. i de forskellige afdelinger. I Ungeindsatsen og Ungdommens uddannelsesvejledning må vi gå ud fra, at dette blev sat i værk, fordi der er politisk ønske om at forbedre indsatserne for borgeren i form af mere sammenhængende og helhedsorienterede indsatser med borgeren i centrum? Det er med dette blik, vi vil betragte og sammenligne forslag 1 og forslag 2.

Ingen forbedring uden forandring!

I forslag 2 ser vi ingen nævneværdige forandringer fra i dag bortset fra, at der nedsættes et fælles koordinerende udvalg med repræsentanter og ledere fra de forskellige afdelinger. Vi kan frygte, at dette unødigt forlænger borgerens sag og mulighed for at komme videre, ligesom det kan forventes at kræve ressourcer, der tages fra den unge.

Vi kan også være i tvivl om, hvem der afgør, hvilke sager, der skal behandles i udvalget, samt hvem der har beslutningskompetencen ved uenighed om indsatsen? Det fremgår heller ikke tydeligt, om den unge så har en eller flere sagsbehandlere? Ledelsesansvar vil iflg. forslag 2 her fortsat være forankret som i dag. Vi er ligeledes usikre på, hvor økonomien er forankret i forslag 2.

Hvis det blot var et udvalg, der skulle til for at optimere indsatsen for den unge, så ser vi ingen grund til, at man politisk har søgt konsulenthjælp gennem Zacho. Vi har altid haft mulighed for at mødes på tværs af områderne, nedsætte grupper mv. Fremfor alt er det bekymrende, at man i forslag 2 ikke har tænkt, at de unge skal være part i egen sag? Vi mener ikke, at siloer nedbrydes ved blot at oprette et udvalg. Siloer SKAL der gøres op med, hvis de unge skal lykkes, hvilket også er hensigten med kommende helhedslov !!!.

I forslag 2, til forskel fra forslag 1, skelnes der i højere grad mellem unge på 15-17 år og unge fra 18 år. Anbragte unge og unge over 18 år i efterværn ønskes placeret i Socialområdet. Disse unge har vi allerede kendskab til i Ungeindsatsen, og følger dem fra de er 13 til de er 25 år (30 år hvis de er på uddannelseshjælp). Vi kan frygte, at disse unge vil ryge frem og tilbage mellem Socialområdet og Ungeindsatsen, hvis man følger forslag 2. Iflg. loven så har 15-17-årige unge pligt til at være i uddannelse, beskæftigelse eller anden aktivitet. Hvem vil iflg. forslag 2 i så fald have ansvaret for, at dette sker for de unge, der er placeret på Socialområdet? Vi er ligeledes i tvivl om, hvor uddannelses- og beskæftigelsesindsatsen ift. forslag 2 skal ligge for de andre grupper af unge, der ønskes placeret i Socialområdet, som ikke er på førtidspension? I Ungeindsatsen kender vi allerede alle unge, fra de går i 8. klasse. Den aldersmæssige opdeling harmonerer ikke med gældende og kommende lovgivnings intentioner om sammenhængende indsatser. Vel er børne- og voksenparagraffer ikke det samme i serviceloven. **Men det er den unge!** Medarbejderen er ligeledes uddannet socialrådgiver, hvilket giver kompetence til både at kunne anvende børne- og voksenparagraffer samt sagsbehandling generelt. En hård aldersopdeling betyder skift af sagsbehandler og relationstab for den unge. I forslag 1 er der fokus på et tæt teamsamarbejde sammen med den unge.

Vi mener det giver bedre mening, og er en langt mere ressourcefokuseret tilgang til de unge, at alle unge fra 13-30 år som udgangspunkt er forankret i en allerede etableret Ungeindsats, som beskrevet i forslag 1, og at vi får de faglige kompetencer og økonomi fra Socialområdet med over i Ungeindsatsen, så vi får fælles matrikel, fælles

ledelse og fælles økonomi. Dette ville øge muligheden for at justere de sociale-uddannelses-og beskæftigelsesrettede indsatser efter behov, uden at den unge skal flyttes fra en afdeling til en anden afhængigt af det svingende omfang af støttebehov indenfor områderne. Den unges indgang vil stadig være den samme. Der vil ikke være behov for, at nogen skal vurdere, om den unge skal tages op i et udvalg. De unge vil få et kontinuert forløb i en Ungeindsats, der tværprofessionelt vil få dybdegående kendskab til den unges behov og situation.

Der hvor det er åbenlyst, at alle indsatserne ligger på Socialområdet, og hvor det vurderes, at den unges situation og funktionsniveau er varigt mener vi, det er hensigtsmæssigt, at de unge er placeret på Socialområdet, som beskrevet i forslag 1.

Vi er allerede en veletableret kommunal Ungeindsats, der har erfaring med fusion af kulturer og fagligheder. Vi øver os hver dag i, at arbejde tværfagligt sammen med vores kolleger i huset, som er sagsbehandlere, virksomhedskonsulenter, uddannelsesvejledere, økonomiske medarbejdere, mentorer, ungeguides eller andet. Vi oplever dagligt de store fordele, der er ved at dele matrikel, ledelse og socialt arbejdsfællesskab i et tværprofessionelt hus. Vi har let adgang til hinanden, kan gå i dybden med sparring, få flere perspektiver på banen, undgå tunnelsyn og se den unge som et helt menneske. Vi har kort vej til helhedsorienterede beslutninger med den unge i centrum. Det er ikke bare til fordel for den unge, men også for medarbejderen, som ikke står alene med de komplekse problemstillinger, som den unge skal hjælpes med. Den unge kender huset og skal ikke orientere sig om flere matrikler og mødesteder. Vores kendskab til de unge og deres familier begynder i 8. klasse. Derefter følger vi de unge hele vejen. Unge med behov tildeles en kontaktperson, hvilket vi straks kan sætte i gang allerede fra 8. klasse. Ungeindsatsens kendskab til de unge er derfor betydningsfuld og kontinuerlig. Alle unge har en uddannelsesvejleder uanset, hvor lavt et funktionsniveau de har.

Relevante fagpersoner i Ungeindsatsen inddrages uden længere sagsgange, godkendelser eller lignende, da vi er i samme hus, vi har samme leder og samme interesse i, at indsatserne lykkes. Vi ved, det kræver sammenhængende indsats, og at det kan mislykkes, hvis vi i stedet skal gå og vente på hinanden på tværs af forvaltninger og forskellige struktur- og beslutningsprocesser eller ender op med løsrevne indsatser.

Kort sagt mener vi ikke forslag 2 tilfører nye og bedre muligheder for den unge: Hvordan vil den unge opleve, at vi har brugt 2 år på at tænke os om og arbejde med sagen, hvis det der sker blot er, at der bliver skudt et ekstra beslutningslag ind i sagen? Vi er også af den holdning, at investeringer af tid og økonomi skal føre til handling til gavn for den unge.

Vi mener bedst vi kommer i land med forslag 1 fordi:

Ingen forbedring uden forandring!

Kort trukket op mener vi det vigtigste for at lykkes er:

- Alle unge i alderen 13 til 30 år tilknyttes som udgangspunkt Ungeindsatsen. Dog undtaget de som er nævnt i forslag 1

-Fælles matrikel i den kommunale tværprofessionelle Ungeindsats.

- Fælles ledelse

- Fælles økonomi